

klassens Interesser, naar man er Socialdemokrat, selv om der slet ikke er Tale om nogen Uret overfor de paagældende, for der er jo i den mugældende Jagtlov hjemlet dem al fornøden Adgang til at faa Erstatning og blive sikret mod Vildtskade. Men lad gaa, at den højtærede Landbrugsminister vil varetage denne Klasses Interesser i særlig Grad. Men det lykkes ikke, for han opnaar lige det modsatte af det, han vil. Ved denne Lovs Gennemførelse faar hverken Smaabrugeren eller Smaaejere noget som helst ud af det, medens det paa det bestaaende Grundlag dog er saaledes, at Smaaejerne — alle de nye Statshusmænd paa de afløste Godser, og vore Statshusmænd efter den gamle Lovgivning, hvis Brug for en stor Del ogsaa er oprettet ude i Periferien af de store Godser — og de selvejende Gaardmænd har en Jagt, de kan have Udbytte og Fornøjelse af. Og ikke nok med dem, men saadanne Husejere og Gaardmænd lejer ofte deres Jagt ud til Byboere eller inviterer deres Venner og Bekendte fra Byerne, som her faar en sund og behagelig Adspredelse i deres Ferie. Alle disse Mennesker vil se deres Interesser fuldstændig kuldkastet ved disse Bestemmelers Gennemførelse.

Den højtærede Landbrugsminister varetager, naar han foreslaar saadanne Bestemmelser om Jagtrettens Besiddelsesforhold, en ganske lille Kreds af Menneskers Interesser, medens det store Flertal af Jægere vil faa lige det stik modsatte af, hvad der var rimeligt og naturligt, ud af det.

Saaledes vil Forholdet blive med Bestemmelserne om Jagtrettens Besiddelse; men det, der bliver Følgen heraf, forværres yderligere ved den højtærede Landbrugsministers Fredningsbestemmelser. Med de Fredningsbestemmelser, han her har foreslaaet, er i Virkeligheden Forholdet det, at han kun taler paa saadan noget som et lille Tusinde Fiskeres Vegne. Medens de Mennesker, som har løst Jagttegn til 20 Kr. det sidste Aar, i 1924, udgør et Antal af godt og vel 64 000, udgør de Mennesker, som har Fiskeri til Næring, godt 900, og det er disse sidstes Interesser, de 900's, Mindretallets Interesser, den højtærede Landbrugsminister her varetager med sine Fredningsbestemmelser, det er ikke Flertallets Interesser.

Og det er ikke alene ikke Flertallet af de jagtinteresseredes Interesser, han varetager, men han gaar stik imod de Synsmaader og de Interesser, som forfægtes af alle vore store naturinteresserede Foreninger, af Ornitologisk Forening, som tæller over 500 Medlemmer, af Dansk naturhi-

storisk Forening, som ogsaa tæller mange Hundrede Medlemmer, og af Naturfredningsforeningen, som tæller Tusinder og atter Tusinder af Medlemmer. Alle disse Foreninger staar fuldstændig samlede og enige i Modstanden mod den højtærede Landbrugsministers Fredningsbestemmelser.

Vekselerer Lehn-Schiøler, som ikke alene er den mest fremragende danske Ornitolog, men sikkert en af Verdens bedste Ornitologer, har udførligt sammen med forskellige Videnskabsmænd, Professorer i Zoologi ved Landbohøjskolen og ved Universitetet, gennemgaaet de Fredningsbestemmelser, den højtærede Landbrugsminister her har forelagt, og de er kommet til ganske andre Resultater end han, idet de ikke alene tager Afstand fra hans Bestemmelser, men foreslaar yderligere Indskrænkninger i de Fredningsbestemmelser, vi nu har efter den Madsen-Mygdalske Jagtlov af 1922.

Dette gælder først og fremmest saaa almindelige Fugle som vore Svømmefugle, vore Dykænder og Svømmeænder. Vekselerer Schiøler og vore Zoologer foreslaar, at Dykænder fredes fra 1. Februar til 31. August, idet det i alle vore sagkyndiges Øjne er ganske uforsvarligt at forkorte disse Svømmefugles Fredningstid, saaledes at de ogsaa maa jages i Februar og Marts Maaned. Særlig i Isvintre er Jagten i Vaager paa de udmattede Dyr ganske barbarisk og ødelæggende for disse Arter af Ænder. Fangst af Dykænder i dertil udstillede Næt og Salg af netfangede Dykænder burde fuldstændig forbydes. Og hvad Svømmeænderne angaar, er det ogsaa alle sagkyndiges, alle jagtkyndiges og Zoologers og Ornitologers Mening, at det ikke vil være berettiget at forkorte Fredningstiden om Vinteren ved at tillade Jagt til 31. Januar, men at Udlobet af Jagttiden burde sættes til 1. Januar. Jeg har hjemme paa min Egn set, hvorledes Graaænder i haarde Vintre, naar de er udmattede og forsultne, i Januar Maaned bogstavelig talt bliver slagtet ned i Isvaagerne i Massevis som tamme Ænder; man kan gaa lige hen og tage dem, naar de sidder forkomne paa Iskanterne ved de stadig mere og mere snævert tilfrosne Smaavaager, en fuldstændig barbarisk Udryddelseskrig; magre og forsultne er de. I mine Øjne vilde det være det eneste rimelige ud fra Synspunktet Værnelse af den danske Fauna at lade Jagtterminen udløbe den 1. Januar, saaledes at Adgangen til at jage disse Svømmefugle i Vintermaanederne var udelukket.

Derimod tror jeg, det vil være uheldigt at forlænge Fredningsterminen for Svømmeænder fra 1. August til 1. September. Der